

1. 30. ožujka 2022. godine Trgovački sud u Splitu donio je po stečajnom sucu Velimiru Vukoviću rješenje iz naslova (dalje: pobijano rješenje), kojim na prijedlog stečajnog upravitelja Vedrana Šeparovića iz Splita, Dubrovačka 31, odobrava sklapanje (produljenje) ugovora o radu na određeno vrijeme od dva mjeseca, odnosno od 1. travnja 2022. do 31. svibnja 2022. s dvoje radnika stečajnog dužnika i to: - Danicom Andabaka iz Solina, Livanjska 11, OIB: 50841400027, na radnom mjestu administratora, uz mjesečnu plaću u iznosu od 5.000,00 kn neto, 6.602,56 kn

bruto; - Zoricom Lauš Pionić iz Kaštel Gomilice, Mosorska 11b, OIB: 95339701277, na radnom mjestu pravnice, sa nepunim radnim vremenom od 8 sati tjedno, uz mjesečnu plaću u iznosu od 2.899,48 kn bruto;

DOKAZ: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu Poslovni broj: 1 St-19/2015-1035 od 30.03.2022.

2. Iz kronologije i spisa postupka koji vodi Trgovački sud u Splitu pod brojem St-19/2015 nađeno je da je stečajni postupak nad dužnikom KAŠTELANSKI STAKLENICI D.D., Kaštel-Štafilić, Ivana Pavla II 404, OIB: 47079015776 (dalje: stečajni dužnik) otvoren dana 21. svibnja 2015. god. i zaključen dana 25. siječnja 2022. god. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj: 1 St-19/2015-1011.

Stečajni sud tim rješenjem određuje nadležnom registarskom odjelu istog suda brisanje stečajnog dužnika iz sudskog registra, dajući uputu da se to provede nakon pravomoćnosti rješenja o zaključenju stečajnog postupka broj St-19/2015-1011.

DOKAZ: Rješenje Trgovačkog suda u Splitu Poslovni broj: 1. St-19/2015-1011 od 25.01.2022.,

točka II. izreke Rješenja

3. Prema navodima iz Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske protiv rješenja iz točke 2. žalbu su u žalbenom roku podnijeli dioničari stečajnog dužnika, Mišo Teskera iz Poljica, Maro Bore iz Dubrovnika, Pavle Stanišić iz Zagreba, Darko Filčić iz Maruševca, dr. sc. Dragutin Matak, veteran Domovinskog rata Nikica Maretić iz Šibenika, te stečajni vjerovnik Krešimir Mitrović iz Zagreba.

Svojom žalbom navedeni podnositelji i stranke u bitnome navode da rješenje o zaključenju stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom sadrži nalog koji ima obilježja i/ili svojstva kaznenog djela opisanog prisilnim propisom iz Kaznenog zakona Republike Hrvatske („Narodne novine“ 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21, čl. 244. i dr.) jer da stečajni dužnik ima još mnogo dugotrajne materijalne i financijske imovine (nenaplaćenih potraživanja), kao i prava iz otvorenih sporova, i onih koje dužnik po odredbama Stečajni zakona („NN“ 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12) još može pokrenuti u zakonskom roku.

Podnositelji žalbom u drugostupanjskom postupku ističu sudu da se zbog te imovine koja je prema tumačenju struke stvarno vlasništvo stečajnog dužnika, taj poduzetnik nakon zaključenja stečaja ne smije „brisati“, i s osnove toga što u tom slučaju ne može više biti ni tuženik u otvorenim sporovima, od kojih jedan ima zakazano glavno ročište tek u lipnju 2022. godine. A oduzima mu se, navode podnositelji i pravo pokretanja sporova koje glede ništetno ugovorenih poslova u stečaju ima zakonske ovlasti voditi. Niti mu se, u slučaju brisanja iz

sudskog registra više može vratiti imovina koja se prema rješenju „naknadno pronađe“ (navod iz točke 6. obrazloženja rješenja o zaključenju stečajnog postupka broj: 1 St-19/2015-1011).

Podnositelji žalbom ustraju u tome da se stečajnog dužnik mora sukladno važećim nadležnim propisima RH i EU te Ustavu RH (čl. 48., čl. 58 i drugi) vratiti u aktivno stanje i nastaviti započeti tijek „uspješnog okončanja stečaja“ i privatizacije, koji je prema navodima žalitelja javno obećan dvije godine po otvaranju stečaja od nadležnog tijela Vlade RH, a prema dokazima koje su žalitelji podnijeli Visokom trgovačkom sudu takav državni plan za stečajnog dužnika je po ministru nadležnog resora potvrđen građanima pred Hrvatskim Saborom i nakon isteka zakonskog roka za završetak stečajnog postupka danog člankom 193. st. 5. SZ-a.

DOKAZ:

Žalba naslovljenih podnositelja od 10. veljače 2022. godine, dostupna u spisu naslovljenog predmeta i na e-oglasnoj ploči sudova

Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Poslovni broj: 66 PŽ-1166/2022-3 od 23. ožujka 2022. godine

4. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u postupku po žalbi iz točke 3., dana 23. ožujka 2022. godine donosi rješenje Poslovni broj: 66 PŽ-1166/2022-3, kojim u cijelosti potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu Poslovni broj: 1 St-19/2015-1011 od 25.01.2022.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda potvrđen je i nalog stečajnog suda kojim se određuje brisanje poduzetnika KAŠTELANSKI STAKLENICI D.D. u stečaju iz sudskog registra, nakon otplate svih tražbina oba isplatna reda, tražbina razlučnog vjerovnika, kao i **više značajnih tražbina članova odbora vjerovnika, koje su prema mišljenju žalitelja ništetno prijavljene ili nakon drugih vrsta namirenja razlučnih vjerovnika zadržane preko gospodarske koristi** koje su ti vjerovnici stečajnog postupka broj: St-19/2015 mogli steći prema rješenju o utvrđenim i osporenim tražbinama donesenog na Trgovačkom sudu u Splitu dana 05. studenog 2015. godine., po stečajnom sucu Pašku Bačiću.

Istim rješenjem VTS-a potvrđuje se uputa stečajnog suda za brisanje stečajnog dužnika unatoč činjenicama i dokazima koji, kako navode žalitelji iz točke 3. i naslova, ukazuju da stečajni dužnik raspolaže sa još dosta materijalne i financijske imovine ili prava, kojima je jedini stvarni vlasnik na dan zaključenja stečajnog postupka.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske svojim rješenjem priznaje da nije ušao u ispitivanje osnovanosti navoda stranke i dioničara stečajnog dužnika o tom pravnom pitanju od naročito značaja za imovinu Republike Hrvatske i cca 700 građana dioničara stečajnog dužnika, jer tobože ovi „nemaju pravni interes“ ići žalbom protiv gašenja i brisanja dužnika u kojem drže poslovne udjele, nakon što isti *poduzetnik u stečaju* isplatio sve ukupne nepodmirene obveze evidentirane u očevidniku redoslijeda za plaćanje na dan otvaranja stečajnog postupka, druge dugove, otpremnine radnika, različite kamate prijavljene protivne bitnim odredbama Zakona o obveznim odnosima, kao i ostale novčane iznose priznate u postupku protivno odredbama čl. 178. – 181. SZ-a, kao i na druge ništetne načine.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je odlučujući dana 23. ožujka 2022. god. o nalogu za brisanjem stečajnog dužnika iz javnih knjiga propustio ispitivanje navoda iz žalbe opisane točkom 3. i usprkos činjenici što je pravni interes dioničara u stečajnom postupku već dugo u Hrvatskoj prepoznat člankom 333. st. 3. SZ, kao i činjenici da je žalbu podnijela i stranka postupka iz članka 70. , što je na europskim sudovima poznato pod terminom „suđenje bez spisa“.

DOKAZ:

Rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Poslovni broj: 66 PŽ-1166/2022-3 od 23. ožujka 2022. godine, točka 10. obrazloženja

Dokazi podneseni neposredno Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske koji priliježu **Žalbi podnositelja od 10. veljače 2022. godine**

5. Pobijanim rješenjem stečajni sud višekratno ističe činjenicu da na dan donošenja odluke, rješenje o zaključenju stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom broj St-19/2015-1011 još nije pravomoćno, što se kroz dispozitiv pobijanog rješenja koristi kao uporište odluci da se u stečajnom dužniku zaposle administrator i pravnica, valjda dok stečajni dužnik još „nepravomoćno traje“ te unatoč tome što ga je isti sud prethodno naložio brisati iz sudskog registra.

Stečajni sud je time, naglašavaju podnositelji ove žalbe, priznao da bi situacija bila drugačija da je rješenje broj: 1. St-19/2015-1011 pravomoćno, to jest uputa registarskom sudu iz točke II. za brisanjem stečajnog dužnika.

Žalitelji u bitnome ističu da stečajni dužnik koji će prestati postojati i za kojeg stečajni sud to saznanje ima već od 07. travnja 2022. godine ne može zapošljavati druge osobe. Stečajnu masu je prema Stečajnom zakonu ovlaštena voditi samo jedna osoba, to je stečajni upravitelj, prema odredbi članka 25. st. 1. t. 12. SZ-a, iako žalitelji ostaju pri ranijem zajedničkom stavu da je to u ovom stečajnom postupku nepotrebno, jer je stečajni dužnik isplatio sve dugove i raspolaže sa dokazanom imovnom vrijednosti iznad 15.000.000,00 kuna, te je slijedom toga jedino ispravno postupanje sudova i odbora vjerovnika žurno ga vratiti u ruke osnivača i dioničara. I većinskom dioničaru Republici Hrvatskoj prepustiti da po odluci Vlade RH postavi novi Nadzorni odbor koji će izabrati i novu Upravu stečajnog dužnika, sukladno važećim propisima Republike Hrvatske iz Zakona o trgovačkim društvima, odnosno važećim Uredbama i direktivama koje su za ovaj slučaj iznad nacionalnih akti na čitavom području Europske Unije, i prema kojima sudovi u Republici Hrvatskoj sude sukladno odredbi članka 5. Zakona o sudovima, dok štite pravni poredak Republike Hrvatske, koji je **utvrđen i Ustavom** i pravnom stečevinom Europske unije.

Pravnica teško može zastupati pravno „stečajnu masu“, niti ju administrator može „administrirati“. Pa ni onu imovinu koja se prema točki 6. rješenja o zaključenju stečajnog postupka St-19/2015 „naknadno pronađe“. Jednako tome ističe se, pravnica neće moći zastupati poduzetnika u stečaju koji više neće postojati, niti se subjekt koji postoji ima čemu i zašto administrirati.

Propisi koji bi na području Europske Unije uređivali pravno zastupanje ili „administriranje“ poduzetnika obrisanih iz javnih knjiga i sudskog registra te uplaćivanje doprinosa na plaće iz nepostojećeg pravnog subjekta – ne postoje.

Stoga podnositelji žalbe opravdano očekuju da viši sudovi daju jedinstveno pravno stajalište ovom pitanju od posebne važnosti za rješenje spora. Dok se to ne ispuni, **zakonski je neosnovano odobrenje stečajnog suca za sklapanje novih ugovora o radu o trošku poduzetnika kojeg se pravomoćnom sudskom uputom briše iz sudskog registra, tj. o trošku imovine koja se prema europskim pravilima stečajnih postupaka nakon isplate svih tražbina vjerovnika ima vratiti dioničarima stečajnog dužnika, što je i sam stečajni upravitelj priznao još u prosincu 2017. godine svojim posljednjim relevantnim izvješćem u ovom postupku, sukladnim državnim Planu preustroja, bez priznanja ustrajanja tijela izvršne vlasti na sudskom odobravanju ništetnih pravnih poslova s izravnom gospodarskom štetom dužniku, te neizravnom proračunu RH i Unije.**

Nalog za brisanjem stečajnog dužnika postao je pravomoćan točno 1 dan nakon što je na snagu stupio novi Stečajni zakon, u koji je transponirana Direktiva (EU) br. 2019/1023 od 20. lipnja 2019. godine, koja je stupila na snagu 16.07.2019. i bitno povećava prava malih dioničarima u ovakvim i sličnim pravnim i ekonomskim prilikama.

6. Dužnost podnositelja žalbe po članku 48. Ustava je istaknuti pred vijeće sudaca nepristranog suda da je dano „upošljavanje u dužniku koji prestaje postojati“ nebrojena neispravnost u ovom stečaju koje su doduše, kumulativno dovele do značajno veće štete temeljnim osnivačima i dioničarima stečajnog dužnika od te koju donosi nedopušteno raspolaganje dano pobijanim rješenjem. Inače u pravnoj stečevini odluka Visokog trgovačkog suda razlog poništavanja prvostupanjskih odluka često spomenut kao **razlog bitne povrede pravila parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 4. Zakona o parničnom postupku.**

Zbog svega navedenog žalitelji ukazuju da sve i da je točno tumačenje Visokog trgovačkog suda iz točke 9. obrazloženja rješenja broj: 66 PŽ-1166/2022-3 od 23. ožujka 2022., a oni osnovano drže da nije, odobrenje iz pobijanog rješenja imaju pravo pobijati svi građani RH jer je riječ o nedozvoljenom postupanju sudova i nečemu što je logički te administrativno neizvedivo u takvoj mjeri da je bespredmetno o tome raspravljati ili to dokazivati. Pravnu izvedivost činidbe zapošljavanja u društvu koje sud prethodno donošenju pobijanog rješenja nalaže obrisati, očekivano će rastumačiti Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, neovisno o tumačenju njihovog ovlaštenja za žalbu kao dioničara poduzeća koje je isplatilo sve dugove, a sukladno dokazima iz sudskog spisa predmeta posjeduje još puno dugotrajne materijalne i financijske imovine.

Izlazi iz pozicije žalitelja da je stečajni sud prilikom donošenja pobijane odluke „špekulirao“ sa odlukom Visokog trgovačkog suda po žalbi podnositelja iz točke 3., odnosno terminom nezina donošenja.

7. Uvažavajući činjenicu da se žalba podnosi na Veliki petak, i da dolazi Uskrs, podnositelji su kao dioničari stečajnog dužnika, dioničkog društva bez dugova, mogu podržati i takvu odluku suda da se stečajnom upravitelju ipak dopusti nastavak točkom 1. opisanih radnih odnosa.

Ali isključivo sa presumpcijom zakonitosti i ustavnosti, dakle pod osnovanim uvjetom da stečajni sud stavi mjeru privremenog zastoja brisanja stečajnog dužnika. I da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske svoje rješenje opisano točkom 4. dopuni povodom brojnih činjenica koje u postupku očito nisu uzete u razmatranje i ispitivanje, na način da umjesto poništenja pobijanog rješenja Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u smislu dopuštenja raspolaganja financijskom imovinom stečajnog dužnika u svrhu nastavka radnih odnosa odobrenih rješenjem, dopuni i ispravi to rješenje tako da se djelomično poništava rješenje o zaključenju stečaja navedeno točkom 2., odnosno poništi ga u točki II. njegova izrijeka.

Potvrđivanje pobijanog rješenja u drugom stupnju nastupa inače pred praksom stečajnih postupaka održivih dužnika u zemljama Europske unije kao eklatantno uprizorenje sudske pristranosti ideji zapošljavanja u poduzetniku, koji prema odluci više suda više ne može postojati u javnim knjigama i registru nadležnog suda Republike Hrvatske.

Što bi u ovome stečajnom postupku bio krunski dokaz pristranosti gotovo svim strankama čiji su se pravni ili materijalni interesi na bilo koji način našli kroz ovaj postupak nasuprot interesa osnivača i dioničara stečajnog dužnika. A koji su pak, **s obzirom na recentnim odlukama Visokog trgovačkog suda RH dan omjer imovine i dugova stečajnog dužnika na dan otvaranja stečaja**, kroz ovaj dugotrajan stečaj najmanje dva puta i trebali i morali dobiti pristup svojem zakonskom pravu iz članka 333. stavak 3. SZ-a. No nisu niti jednom.

Sve žalbe i prigovori osnivača i manjinskih dioničara stečajnog dužnika su u ovome stečaju **kontinuirano zanemarivani** kroz 25 mjeseci iscrpnih žalbenih postupaka. I sada je vidno došlo do posljedice da je cijeli stečaj vođen izvan okvira Stečajnog zakona i bitnih pravila postupka., pa je „ispravan“ još jedino po viđenju pojedinih vijeća višeg suda i razumljivo, stečajnog suda.

VTs je doista iscrpio sve zakonske odredbe da bi izbjegao ili propustio „ući u ispitivanje osnovanosti brojnih pravno opravdanih žalbenih navoda i dokaza o tim neispravnostima iz redova dioničara stečajnog dužnika, osoba iz odredbe članak 333. stavak 3. Stečajnog zakona.

Podnositelji:

Maro Bore:

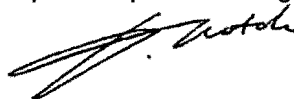
Pavle Stanišić

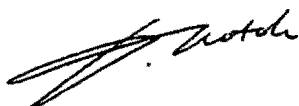
Nikica Maretić,

Darko Filčić:
podnosi po dr.sc. Dragutinu Matak

dr. sc. Dragutin Matak

Mišo Teskera, Poljica

